



ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็ของนักกีฬา

ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

The Relationship Between Motivation to Participate in Sports Activities for Athletes Success in Sports Competitions at the National Sports University “Physical Education Games”

อนันต์ เสมรสุวรรณ, สุริยาพร เค้าไพบูลย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

Aana Semornsuwan

Faculty of Education Thailand National Sports University Udon Thani Campus

Suriyaporn Kaopai boon

Faculty of Education Thailand National Sports University Yala Campus

E-mail: suri.imsu@gmail.com

Received: 25 November 2024; Revised: 11 December 2024; Accepted 15 December 2024

© The Author(s) 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา
กับความสำเร็ของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษา
เกมส์” เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ (Survey) ด้วยการใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
กีฬานักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากนักกีฬาที่ได้รับเหรียญในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬ
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากตารางสำเร็รูปของเครจซี่
และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และทำการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) 2
ขั้นตอน (two-stage cluster sampling) จำนวน 317 คน จากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 ภาค 9
วิทยาเขต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจใน
การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ “พล
ศึกษาเกมส์” ด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 (SD=0.90) ด้านการทำงานเป็น
ทีม มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.32 (SD=0.87) ด้านสมรรถภาพร่างกาย มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย
4.40 (SD=0.81) ด้านสมรรถภาพจิตใจ มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 (SD=0.86) ด้านกิจกรรมทาง
สังคม มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 (SD=0.87) ด้านความตื่นเต้น/ความสนุกสนาน มีแรงจูงใจสูงมาก
โดยมีค่าเฉลี่ย 4.44 (SD=0.81) ด้านการแสดงออก มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 (SD=0.95) ด้านการมี

ส่วนร่วม มีแรงจูงใจสูงมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 (SD=0.84) และด้านการพัฒนาทักษะ มีแรงจูงใจสูงมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.52 (SD=0.76) 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาประสบความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.18$) ด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.17$) ด้านสมรรถภาพร่างกาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.19$) ด้านสมรรถภาพจิตใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.20$) ด้านกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.17$) ด้านความตื่นตัว/ความสนุกสนานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.14$) ด้านการแสดงออก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.17$) ด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.19$) ด้านการพัฒนาทักษะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.11$)

คำสำคัญ: แรงจูงใจ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ พลศึกษาเกมส์

Abstract

This descriptive research, utilizing a correlational research design with an explanatory approach, aims to study and examine the relationship between motivation to participate in Physical Education Games and the success of athletes. Data were collected through a survey using a structured questionnaire on the motivation of athletes to participate in the physical education games. The participants were athletes who won medals in the competition. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table, and 317 participants were selected through two-stage cluster sampling from four regions and nine campuses of the National Sports University. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Spearman's correlation coefficient, with the level of statistical significance set at 0.05. The research findings revealed that: the motivation to participate in the Physical Education Games among athletes who achieved success was as follows: Achievement/recognition motivation was very high, with a mean score of 4.27 (SD=0.90). Teamwork motivation was the highest, with a mean score of 4.32 (SD=0.87). Physical fitness motivation was also very high, with a mean score of 4.40 (SD=0.81). Mental fitness motivation had a mean score of 4.23 (SD=0.86). Social activity motivation was very high, with a mean score of 4.25 (SD=0.87). Excitement/fun motivation was very high, with a mean score of 4.44 (SD=0.81). Expression motivation was high, with a mean score of 4.12 (SD=0.95). Participation motivation was very high, with a mean score of 4.35 (SD=0.84). Lastly, skill development motivation was the highest, with a mean score of 4.52 (SD=0.76). The analysis of the relationship between motivation to participate in Physical Education Games and the success of athletes revealed the following:

Achievement/recognition motivation showed a positive correlation with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.18$). Teamwork motivation was positively correlated with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.17$). Physical fitness motivation showed a positive correlation with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.19$). Mental fitness motivation also had a positive correlation with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.20$). Social activity motivation was positively correlated with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.17$). Excitement/fun motivation showed a positive correlation with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.14$). Expression motivation also had a positive correlation with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.17$). Participation motivation was positively correlated with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.19$). Finally, skill development motivation showed a positive correlation with success, with statistical significance at the level of $P < 0.05$ ($r=0.11$).

Keyword: Motivation, the Success of Athletes, Physical Education Games

1. บทนำ

ปัจจุบันทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับการกีฬาเป็นอย่างมากทั้งได้รับความนิยมจากทุกชนชาติและในวันนี้กีฬามีบทบาทต่อการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับชาติต่าง ๆ เป็นอย่างมากเพิ่มโอกาสในการพบปะของผู้คนมากยิ่งขึ้น มีการนำเอากิจกรรมกีฬามาเป็นสื่อในการเชื่อมสัมพันธ์ทางกับชาติต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศที่เจริญแล้วจะมีการนำเอากิจกรรมกีฬาเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาคนและพัฒนาชาติ ต่างเชื่อว่ากีฬาเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ ตลอดจนเป็นธุรกิจ ขนาดใหญ่และมีความสำคัญ (รัฐพงศ์ บุญญานุวัตร, 2559) ประกอบกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาชาติให้ประสบความสำเร็จในการเข้าแข่งขันในระดับต่าง ๆ และประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาให้ครอบคลุมทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ (ประกาศคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ เรื่องแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2566)

ในการผลิตและพัฒนาให้นักกีฬาให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยนั้น ต้องศึกษาค้นหาปัจจัยสัมพันธ์สนับสนุนในการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของนักกีฬาว่าอะไรคือแรงผลักดันที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้นักกีฬามุ่งมั่นตั้งใจและสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และแรงจูงใจในด้านใดที่ส่งผลต่อระดับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาที่เป็นปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่ความสำเร็จ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจทางการกีฬานั้นมีทั้งปัจจัยด้านบุคคล (Personal factors) เช่น บุคลิกภาพ (Personality), ความต้องการ (Needs), ความสนใจ (Interests) และเป้าหมาย (Goals) ของตนเองหรือการตัดสินใจ อีกปัจจัยหนึ่งคือปัจจัยด้านสถานการณ์ (Situational factors) เป็นปัจจัยที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเกิดแรงจูงใจทางการกีฬา (คุณัตว์ พิธพรชัยกุล. 2549 : 9) หากต้องการให้นักกีฬาของแต่ละวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติประสบผลสำเร็จในการแข่งขันแต่ละระดับจะต้องคำนึงถึงแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน

เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการกระตุ้นนักศึกษาให้สนใจเข้าร่วมเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขัน

กีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” และด้วยมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในแต่ละวิทยาเขตได้มีการส่งเสริม สนับสนุน นักศึกษาส่วนหนึ่งที่เข้ามาศึกษาเป็นนักกีฬา ซึ่งเป็นบทบาทและพันธกิจในการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านศาสตร์การกีฬา และเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจสำหรับนักศึกษาเพื่อพัฒนาเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงบรรยาย (Explanatory approach) ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ได้รับเหรียญจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” จำนวน 1,758 คน จาก 17 วิทยาเขต (สรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 46 พลศึกษาเกมส์. กลุ่มจัดการแข่งขันกีฬา. สำนักกีฬา. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. 2566) โดยทำการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) 2 ขั้นตอน (two-stage cluster sampling) (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543. 59-65) มีขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะต้องใช้จำนวนตัวอย่าง 317 คน (สุวิมล ติรภานนท์. 2546 : 178)

1.2 จำแนกมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยแบ่งกลุ่มตามภาค (Logical cluster) ดังนี้ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

1.3 จำแนกมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในแต่ละภาคดังนี้ ภาคเหนือประกอบด้วย วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตเพชรบูรณ์ วิทยาเขตลำปาง และวิทยาเขตสุโขทัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วย วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตศรีสะเกษ และวิทยาเขตอุดรธานี ภาคกลางประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตสุพรรณบุรี และวิทยาเขตอ่างทอง ภาคใต้ประกอบด้วย วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา

1.4 จำแนกจำนวนกลุ่ม (Cluster) ที่ศึกษาจากแต่ละภาค โดยใช้วิทยาเขตเป็นหน่วยการสุ่ม (sampling unit) และกำหนดสัดส่วนในการสุ่มเป็น $\frac{8}{17}$ ได้จำนวน 9 วิทยาเขต (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543. 62-63) ดังนี้ ภาคเหนือ 2 วิทยาเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 วิทยาเขต ภาคกลาง 3 วิทยาเขต และภาคใต้ 2 วิทยาเขต

1.5 จำแนกวิทยาเขตประจำภาค ในแต่ละภาคที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ดังนี้ ภาคเหนือประกอบด้วย วิทยาเขตเพชรบูรณ์และวิทยาเขตลำปาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วย วิทยาเขตชัยภูมิและวิทยาเขตอุดรธานี ภาคกลางประกอบด้วย วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขตกรุงเทพ และวิทยาเขตชลบุรี ภาคใต้ประกอบด้วย วิทยาเขตตรังและวิทยาเขตยะลา

1.6 ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้นักกีฬาเป็นหน่วยการสุ่ม (sampling unit) และคิดสัดส่วน (proportional allocation) ในการสุ่มได้ร้อยละ 35 โดยใช้สูตรการคำนวณ บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543. 57) ดังนี้

ตารางที่ 1 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในแต่ละวิทยาเขต โดยใช้นักกีฬาเป็นหน่วยการสุ่ม (sampling unit) อย่างง่ายตามสัดส่วน (proportional allocation)

ภาค	วิทยาเขต	จำนวนนักกีฬา	จำนวนกลุ่ม	กลุ่มตัวอย่าง
เหนือ	เชียงใหม่	210	-	-
	เพชรบูรณ์	54	54	19
	ลำปาง	68	68	24
	สุโขทัย	116	-	-
ตะวันออกเฉียงเหนือ	ชัยภูมิ	71	71	25
	มหาสารคาม	64	-	-
	ศรีสะเกษ	121	-	-
	อุดรธานี	62	62	21
กลาง	กรุงเทพ	128	128	44
	ชลบุรี	200	200	70
	สมุทรสาคร	71	-	-
	สุพรรณบุรี	120	-	-
	อ่างทอง	105	105	36

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ภาค	วิทยาเขต	จำนวนนักกีฬา	จำนวนกลุ่ม	กลุ่มตัวอย่าง
ใต้	กระบี่	80	-	-
	ชุมพร	64	-	-
	ตรัง	124	124	43
	ยะลา	100	100	35
4	17	1,758	912	317

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ประกอบด้วยคุณลักษณะ 9 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ 2) ด้านการทำงานเป็นทีม 3) ด้านสมรรถภาพร่างกาย 4) ด้านสมรรถภาพจิตใจ 5) ด้านกิจกรรมทางสังคม 6) ด้านความตื่นตัว/ความสนุกสนาน 7) ด้านการแสดงออก 8) ด้านการมีส่วนร่วม 9) ด้านการพัฒนาทักษะ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ซึ่งมีค่าความสำเร็จที่แตกต่างโดยแบ่งได้ตามระดับความสำเร็จของผลการแข่งขัน ประกอบด้วย 3 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ความสำเร็จที่มีผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญทอง ระดับที่ 2 ความสำเร็จที่มีผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญเงิน ระดับที่ 3 ความสำเร็จที่มีผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญทองแดง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกและปรับข้อความจากแบบสอบถามของคุนธวั พิศพรชัยกุล (2549 : 71) ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์ใกล้เคียงกับบริบทของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล จำนวน 9 ข้อ มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ตัวเลือกเท่านั้น ตอนที่ 2 ระดับความสำเร็จที่นักกีฬาได้รับสูงสุดจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ซึ่งจำแนกตามผลลัพธ์ที่ได้รับจากการแข่งขัน ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” จำนวน 35 ข้อ โดยแบ่งตามคุณลักษณะเป็น 9 ด้าน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการวิเคราะห์และปรับข้อความและเนื้อหาให้สอดคล้องตามบริบทของนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แล้วจัดทำข้อคำถามเป็นชุดแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2.2 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ได้ค่า IOC (Index Of Congruence) ระหว่าง 0.66-1.00

2.3 ปรับปรุงข้อคำถามให้มีความสอดคล้องตามทฤษฎีแล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักกีฬาที่เป็นกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ชุด เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้เท่ากับ 0.89

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทำหนังสือและประสานงานไปยังมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ และประสานโคชหรือนักกีฬาเข้ากลุ่มไลน์ เพื่อชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ โดยใช้กูเกิ้ลฟอร์ม

4.3 ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 317 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ โดยดำเนินการดังนี้

5.1 วิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬานักกีฬาที่ได้รับสูงสุดจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” โดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : $S.D.$) โดยกำหนดรายละเอียดการแปลความหมายตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1986) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับสูงมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับต่ำมากที่สุด

5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient) และพิจารณาความสัมพันธ์จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่คำนวณได้มาแปลผลในรูปของความสัมพันธ์ (อโณทัย งามวิชัยกิจ. 2022) ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .80 – 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .60 – .79 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .40 – .59	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .20 – .39	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 00 – .19	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเเร็จในการแข่งขันกีฬาที่นักกีฬาได้รับสูงสุดจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับความสำเเร็จในการแข่งขันกีฬาที่นักกีฬาได้รับสูงสุดจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

รายการ	ระดับความสำเเร็จ	
	จำนวน	ร้อยละ
ระดับที่ 1 ผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญทอง	113	35.65
ระดับที่ 1 ผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญเงิน	81	25.55
ระดับที่ 1 ผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญทองแดง	123	38.80
รวม	317	100

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำเเร็จ พบว่า นักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ได้รับความสำเเร็จในระดับที่ 1 ผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญทอง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 ได้รับความสำเเร็จในระดับที่ 2 ผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญเงิน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 25.55 และได้รับความสำเเร็จในระดับที่ 3 ผลการแข่งขันอยู่ในระดับเหรียญทองแดง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80

2. ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เกี่ยวกับการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	ผลการ วิเคราะห์
1. ด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ	4.27	0.90	สูงมาก
2. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.27	0.89	สูงมาก
3. ด้านสมรรถภาพร่างกาย	4.40	0.81	สูงมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ($S.D.$)	ผลการ วิเคราะห์
4. ด้านสมรรถภาพจิตใจ	4.23	0.86	สูงมาก
5. ด้านกิจกรรมทางสังคม	4.25	0.87	สูงมาก
6. ด้านความตื่นตัว/ความสนุกสนาน	4.44	0.81	สูงมาก
7. ด้านการแสดงออก	4.12	0.95	สูงมาก
8. ด้านการมีส่วนร่วม	4.35	0.84	สูงมาก
9. ด้านการพัฒนาทักษะ	4.52	0.76	สูงมากที่สุด
รวม	4.32	0.85	สูงมาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” พบว่า อยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาด้านการพัฒนาทักษะมีค่าเฉลี่ยสูงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient) ดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”

ตัวแปร	ความสำเร็จ	
	ค่าสัมประสิทธิ์- สหสัมพันธ์ (r)	P value
1. ด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ	0.18	0.00*
2. ด้านการทำงานเป็นทีม	0.17	0.00*
3. ด้านสมรรถภาพร่างกาย	0.19	0.00*
4. ด้านสมรรถภาพจิตใจ	0.20	0.00*
5. ด้านกิจกรรมทางสังคม	0.17	0.00*
6. ด้านความตื่นตัว/ความสนุกสนาน	0.14	0.00*
7. ด้านการแสดงออก	0.17	0.00*

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	ความสำเร็จ	
	ค่าสัมประสิทธิ์- สหสัมพันธ์ (<i>r</i>)	<i>P</i> value
8. ด้านการมีส่วนร่วม	0.19	0.00*
9. ด้านการพัฒนาทักษะ	0.11	0.00*

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ด้านไฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.18$) ด้านการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.17$) ด้านสมรรถภาพร่างกายมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับ ความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.19$) ด้านสมรรถภาพจิตใจมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.20$) ด้านกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.17$) ด้านความตื่นตัว/ความสนุกสนานมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.14$) ด้านการ แสดงออกมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.17$) ด้านการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r=0.19$) ด้านการพัฒนาทักษะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของ นักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ ($r = 0.11$)

5. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของ นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ผู้วิจัยเสนอ การอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอยู่ในระดับ สูงมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 ชัยชนะและความสำเร็จที่สูงขึ้นนั้นทำให้นักกีฬารู้สึกได้รับความสำคัญเป็นที่

ยอมรับในความสามารถ สอดคล้องกับ Rosenkranz et.al. (2023) ซึ่งกล่าวว่า ความสำเร็จเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้บุคคลต้องการทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จ ส่งผลให้นักกีฬาที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬายู่ในระดับสูงมาก เนื่องจากกีฬาที่มีความสนุกสนาน ตื่นเต้น และเป็นกิจกรรมทางสังคม (Jay Coakley. 2021) ที่มีความท้าทายและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงบุคคล สร้างเสริมความรู้สึกด้านความสัมพันธ์ (Relatedness) ที่ดีระหว่างกัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจภายใน (Self-Determination) ตามแนวคิดของ เอ็ดเวิร์ด เดซี (Edward Deci. 1985)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายด้านของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในด้านการพัฒนาทักษะอยู่ในระดับสูงมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 สอดคล้องกับเจษฎา จันทรประดิษฐ์ (2563) และ อรรถพล ภูดวงจิตร (2565) กล่าวว่า การออกกำลังกายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ร่างกายได้สัดส่วน กล้ามเนื้อแข็งแรง อารมณ์แจ่มใส สุขภาพจิตดี การเล่นกีฬานอกจากจะส่งเสริมสุขภาพของนักกีฬาแล้วยังเป็นการพัฒนาทักษะ นักกีฬาได้ฝึกฝนและเรียนรู้วิธีใหม่ ๆ เหล่านี้จึงทำให้การพัฒนาทักษะส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬายู่ในระดับสูงมาก สอดคล้องตามแนวคิดของอัลเบิร์ต บันดูรา (Bandura. 1997) กล่าวว่าความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนาทักษะ สร้างความพึงพอใจ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีแรงจูงใจ สอดคล้องกับ Deci และ Ryan (1985) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะและการฝึกฝนช่วยให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถ (Competence) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของแรงจูงใจภายในตามทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬากับความสำเร็จของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.05$ จากการทดสอบความสัมพันธ์ในการวิจัยของเชอร์ตัน เขมรัตน์ สุพัชริน เขมรัตน์และอภิรักษ์ เทียนทอง (2565) พบว่า เหยี่ยวรางวัลมีความสัมพันธ์กับด้านความสำเร็จในงานที่กระทำ ด้านการกำกับตนเองและด้านวัฒนธรรมของสังคม สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ของพรวิจักษ์ณ์ ครุฑทะและณัฐชนนท์ ชังพุก (2567) ที่พบว่า แรงจูงใจส่วนบุคคล การสนับสนุนและทีมงานผู้ฝึกสอน สิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา สมรรถภาพทางกายและจิตเจตคติภาพและทักษะของนักกีฬา เหล่านี้เป็นปัจจัยความสำเร็จทางการกีฬา ดังนั้นแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่ผู้วิจัยศึกษาเป็นผลมาจากแรงจูงใจ 2 ประเภทหลักคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เช่น ความสุขในการเล่นกีฬา ความท้าทาย หรือความปรารถนาที่จะพัฒนาตนเอง (Deci & Ryan, 1985) และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เช่น รางวัล การยอมรับจากสังคม หรือแรงกดดันจากบุคคลอื่น (Vallerand, 2001) ดังกล่าวแล้วนั้นจึงส่งผลให้แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ในระดับที่แตกต่างกัน

6. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา กับความสำเร็จของนักกีฬา ที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์” ของนักกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบ (Model) ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ “พลศึกษาเกมส์”
3. ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างสมาคมกีฬาอื่น ๆ ในระดับชาติและนานาชาติ
4. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จต่างมหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- คุณัตว์ พิธพรชัยกุล. (2549). *อิทธิพลของลักษณะเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และการกีฬา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เจษฎา จันทระประดิษฐ์. (2563). *การศึกษาแรงจูงใจทางการกีฬาของนักกีฬาที่เป็นตัวแทนสถาบันการพลศึกษาในวิทยาเขตภาคใต้ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 43*. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ, 12(3), Article 3.
- รัฐพงศ์ บุญญานวัตร. (2559, 16 กันยายน). *กีฬากับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม*. มติชนออนไลน์. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/columnists/news_287377
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ. (2566). *สูจิบัตรการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 46 “พลศึกษาเกมส์” วันที่ 2-11 กันยายน 2566*.
อ่างทอง : มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กลุ่มจัดการแข่งขันกีฬา. 2566. *สรุปผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 46 พลศึกษาเกมส์*. อ่างทอง : สำนักกีฬา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : หจก.พี.เอ็น.การพิมพ์.
- สุวิมล ติรกานันท์. (2546). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- อรรถพล ภูดวงจิตร. (2565). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย).
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อโนทัย งามวิชัยกิจ. (2022 18 พฤศจิกายน). *การวิเคราะห์ช่วยชีวิต Spearman Rank Correlation (ไฟล์วิดีโอ)*. สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=mFpXUnHexU>



- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W.H. Freeman.
- Best, John W. (1986). *Research in Education*. New Jersey : Prentice Hall Tnc.,.
- Coakley, J. (2021). *Sports in society: Issues and controversies* (13th ed.). McGraw-Hill Education.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. Springer Science & Business Media.
- Vallerand, R. J. (2001). A hierarchical model of intrinsic and extrinsic motivation in sport and exercise. In G. C. Roberts (Ed.), *Advances in motivation in sport and exercise* (pp. 263–320). Human Kinetics.
- Rosenkranz, R. R., Dixon, P. M., Dzewaltowski, D. A., McLoughlin, G. M., Lee, J. A., Chen, S., Vazou, S., Lanningham-Foster, L. M., Gentile, D. A., & Welk, G. J. (2023). *A cluster-randomized trial comparing two SWITCH implementation support strategies for school wellness intervention effectiveness*. Journal of Sport And Health Science, 12(1), 87-96